

[Aksel Larsen.]

de Krav, de stiller. Jeg tror nok, man skal overlade det til de arbejdsløse selv og ikke være saa bekymret for, at nogle af de arbejdsløse skulde føle sig forfordelt eller være vrede over, at andre fik mere.

Kontrolbestemmelserne mangler. Ja, her har vi det, Kontrolbestemmelserne mangler; hvordan forhindrer vi de arbejdsløse i at faa for meget, i at komme til at fraadse i Henhold til denne Lov? Lad os kige lidt paa andre Love, Socialministeren selv har forelagt. Hvor er de udførlige Kontrolbestemmelser her? Er det ikke saadan med Lovene om Krisehjælp, Arbejdsløshedslovene, som tidligere er udsendt her i Socialministeriets Affattelse, at efter Vedtagelsen her i Tinget har man bagefter fra Socialministeriet maattet udsende mere end meterlange Forklaringer af, hvad de betyder, og hvordan de skal administreres. Socialministeren stiller ikke større Forlangender til sine egne Lovforslag, men han siger til Kommunerne: Det skal alt sammen staa i Lovenes Paragraffer, ellers er det fuldkommen idiotisk. Jeg nævner kun disse Ting, ikke fordi jeg har Tillid til de Redegørelser og Vejledninger, Socialministeren udsender, men for at belyse den egenartede Form for Polemik, Socialministeren finder det forsvarligt her at anvende.

Socialministeren anbefaler os at støtte Regeringsforslaget, at lade vort eget Forslag falde til Fordel for dette. Nu skal jeg dertil sige, at vort Forslag bygger paa ganske anderledes regulære Principper. Vi gør det ikke til en Skønssag, om en Mand lider Nød og trænger til Understøttelse, vi gør det ikke til noget, man skal bede om, men en Ret, de arbejdsløse har. Vi lader det ikke være afhængigt af, om Kommunen hedder København eller Ringkøbing. Men vi siger: Det er noget, de arbejdsløse skal have, ubetinget har Ret til. Derfor har vi ogsaa fikseret Summerne saadan. Vi siger: Det kan kun betragtes som en rent øjeblikkelig Hjælp til de arbejdsløse, og vi godkender ikke indskrænkende Bestemmelser i disse Ting. Vi er ikke ude efter at bevirke, at saa faa arbejdsløse som muligt faar Maksimum, men at saa mange arbejdsløse som muligt faar Maksimum. Derfor kan vi heller ikke lade det være afhængigt af Kommunernes Villie til at anvende Lovene eller af Kommunernes Villie til fuldt ud at anvende Lovene af 23. Juni 1932, men vi siger ohne weiter: Alle arbejdsløse skal have denne Hjælp. Vi er derfor af den Opfattelse, at vort

Lovforslag for de arbejdsløse er betydeligt bedre end Regeringens.

Nu bliver der sagt, at Socialministeren har ikke noget imod, at Forslaget behandles og overvejes i Udvalget. Men saa maa jeg maaske med det samme fremdrage, at der synes at være forskellige Arbejdsmetoder for de forskellige Udvalg. De arbejdsløses Repræsentanter i København har gennem flere Dage søgt Foretræde for Repræsentanter for dette saakaldte høje Ting og har søgt Foretræde for og Forhandling med Udvalget, som netop arbejder med dette Lovforslag om Vinterhjælp til kriseramte Personer. Det har været umuligt at faa et saadant Foretræde, og det har endda været umuligt blot at faa Tilsagn om at faa en saadan Forhandling paa et eller andet Tidspunkt.

De arbejdsløse har i den Henseende forhandlet med Formanden, Hr. Lundberg, som altsaa ikke har kunnet give et saadant Tilsagn. (Rager: Det ærede Medlem Hr. Lundberg). Det skal De have Tak for, ærede Medlem Hr. Rager! Men det synes at være anderledes i andre Udvalg, hvis man skal tro Regeringsorganet „Politiken“, men det kan naturligvis være løgnagtigt — jeg spørger det ærede Medlem Hr. Rager, om det er Tilfældet. Regeringsorganet „Politiken“ meddeler, at i Nat under Forhandlingerne i Udvalget om Burmeister & Wain har Industriraadet øjeblikkelig kunnet faa Foretræde og ikke alene kunnet faa Foretræde, men kunnet faa Lov til at forelægge et udarbejdet Ændringsforslag til det Lovforslag, der var til Behandling.

Der er altsaa ogsaa paa dette Omraade Forskel paa Udvalgenes Arbejdsmetode og Forskel paa den Maade, paa hvilken Industriraadet, Repræsentanterne for Industriens Arbejdsgivere, og Fællesudvalget for de arbejdsløse, Repræsentanterne for de arbejdsløse i København, bliver behandlet, og det varslar paa en vis Maade — men ikke særlig godt — om, hvilken Skæbne der vil blive vort Lovforslag til Del i det Udvalg, hvor Tingets fire store Partier har sat sig behageligt til Rette, men hvor naturligvis vort Parti intet har at gøre i Henhold til dette Tings af de fire store Partier omhyggeligt affattede Forretningsorden.

Jeg skal slutte med dette. Forslaget er, som sagt, et Udtryk for, hvad de arbejdsløse kræver af øjeblikkelig Hjælp. Vi regner ikke med dets Gennemførelse — det vil jeg gentage, for at Socialministeren ikke skal tage fejl — i Kraft af vor egen Over-talelsesevne; men vi regner med Mulighed for dets Gennemførelse, hvis det lykkes at